

VED

MARIE SØRENSEN's
BEGRAVELSE

TIRSDAG 4. DECEMBER 1962

Dagen går med raske fjed,
dagens børn må ile,
aftenrøden bringer fred,
nattens stjerner hvile.

Lykken gækker store, små,
leger med guldterning,
lykkeligst at hvile på
er fuldendte gerning.

Lidt dog store, mindre små
kan til gavns fuldbringe,
viljen ser vor Herre på,
giver kraften vinge.

Lykkens lunefulde spil
leger ej med sjæle,
alting føjes, som Gud vil,
her er trygt at dvæle.

Blomst skal bære frugt engang,
høst skal følge sommer,
dag er ej så travl og lang,
aftenstund dog kommer.

Lad ved dag kun op og ned
lykkens terning rulle,
fandt ved kvæld kun sjælen fred,
gik det, som det skulle.

Ingemann.

Du, Herre Krist,
min frelser est,
til dig jeg håber ene;
jeg tror på dig,
o, bliv hos mig
miskundelig
alt med dit ord det rene!

Jeg slår min lid
nu og altid
kun til din rige nåde;
o Jesus sød,
hjælp mig af nød!
ja, for din død,
frels mig fra synd og våde!

Går sorgen på,
din sjæls attrå
er altid at husvale;
hvad nød er der,
hvor du er nær,
o Herre kær!
dig mon jeg mig befale.

Jeg være vil,
o Jesus mild,
hvor du mig helst vil have;
jeg lukker ind
i sjæl og sind
dig, Herre min,
med al din nådegave.

Da ved jeg vist,
o Jesus Krist,
du vil mig ej forlade;
du siger så:
Kald du mig på,
hjælp skal du få,
og intet skal dig skade!

Giv os, o Gud,
vi på dit bud
må leve så tilsammen,
at vi hos dig
evindelig
i Himmerig
kan få din glæde! Amen!

Sthen.

Altid frejdig, når du går
veje, Gud tør kende,
selv om du til målet når
først ved verdens ende!

Aldrig ræd for mørkets magt,
stjernerne vil lyse!
Med et Fadervor i pagt
skal du aldrig gyse!

Kæmp for alt, hvad du har kært,
dø, om så det gælder!
Da er livet ej så svært,
døden ikke heller.

Chr. Richardt.

Så rejse vi til vort fædreland,
der ligger ej dag i dvale,
der stander en borg så prud og grand
med gammen i gyldne sale,
så frydelig der til evig tid
med venner i lys vi tale.

Grundtvig.

Hjertelig tak for venlig deltagelse.